

[Tommy Dinesen]

kan også nævne en mand som politimesteren i Nakskov, der netop har udtalt, at der er mange forskellige laster om bord på færgerne.

Så er der nogle af ordførerne, der siger, at man får en god uddannelse og efteruddannelse. Dertil må jeg sige, at jeg har været 27 år i erhvervet, men jeg er aldrig blevet efteruddannet, så jeg ved ikke rigtig, hvor man har det fra.

Selvfølgelig er det en særlig arbejdsform, der er til søs. Men så vidt jeg kan se, er den eneste nyhed, der i de sidste 30 år er sket til søs, at man skal have en enkeltmandskoje, der skal være 198 cm lang og 60 cm bred; meget andet er der i hvert fald ikke sket.

Når man her i folketinget beskæftiger sig med, at arbejdere på landjorden har dårlige betingelser, f.eks. arbejder med giftige malinger, er det forbavsende, at man ikke gør det for søfolk, for deres problemer er jo ikke bare lasterne, det er også meget andet. Der er i hundredvis af eksempler på, at folk er kommet til skade og i værste fald er døde ved ulykkestilfælde om bord i skibe, fordi ingen ved, hvad det er, man arbejder med.

Der bliver sagt, at antallet af døds- og ulykkestilfælde kun er 118 pct. højere til søs, medens jeg har sagt, det var 200 pct. Det har jeg ikke sagt for at gøre det værre – det gør jeg normalt ikke – men fordi det er en oplysning, jeg har fået, da jeg i sin tid spurgte ministeren.

Når det andet forslag, som jeg ikke var med til at behandle i udvalget, ikke kom videre, var det, fordi jeg havde fået den opfattelse af Folketingstidende, at man var interesseret i at lave sømandsloven om. Derfor mente jeg, det var lige så godt, at man gjorde det fremfor noget af det andet, og det ved jeg at også søfolkene er meget interesserede i.

Men jeg er da glad for, at socialdemokraterne stadig væk vil være med til at se på, om der er noget, man kan lave om. Hr. Arne Jensen siger, at dette forslag er genbrug. Ja, selvfølgelig er det det – vi går også ind for genbrug i SF – men for mig er det sagen, det drejer sig om. Man kan høre og læse om, at kvinderne og fremmedarbejderne har det meget dårligt her i samfundet – hvad de også har – men det, der foregår til søs, er virkelig endnu værre, og så får man ikke engang nogen god løn for det.

Det med uddannelse mener jeg er meget vigtigt. Man kan da godt sige, at der er en god uddannelse til søs – det er vist efterhånden 3 eller 4 måneders sømandsuddannelse – men man lærer ikke noget om sikkerhed; det er et postulat at sige, at man gør det. Sikkerhed er noget, man lærer om, efterhånden som man sejler til søs. Desuden er der adskillige eksempler på, at danske redere tager udlændinge om bord, lige så snart de har mulighed for det, og udlændinge har i hvert fald ikke nogen uddannelse. Især på mange coastere er det sådan, at de udlændinge, der kommer om bord, ikke ved, om det er helligdag eller ej. De bliver simpelt hen misbrugt, og får heller ikke helligdagsbetaling. Betaling for farligt arbejde får de heller ikke – det er 200 kr. om måneden eller noget lignende.

Jeg kan forstå på venstre, at det er et gammelt vikingeparti, men jeg kan også forstå, at de ikke er kommet meget videre i den sag, og det er jo lidt beklageligt.

Industriministeren (Stetter):

Fru Anne Grete Holmsgård bekræftede, at ministeren har en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om forebyggelse af sygdoms- og ulykkesfare om bord, og bad om eksempler.

Jeg kan oplyse, at der er udfærdiget en forskrift om sikkerhedsrepræsentanter, en forskrift om støj i skibe samt bestemmelser om anvendelse af åben ild i skibe, men dette er jo kun eksempler, og hvis der er ønske om yderligere eksempler, må jeg bede om, at spørgsmålet bliver stillet i erhvervsudvalget, så skal vi nok søge at besvare det.

Hr. Tommy Dinesen kan ikke være i tvivl om, at alle er klar over, at søen er en farlig arbejdsplads, og at der må herske den højeste grad af sikkerhed om bord, hvilket naturligvis også indebærer muligheden for at opnå en uddannelse, der sætter én i stand til at forhindre, at der sker skader. Jeg kan sige til ordføreren for forslagsstillerne, at alle instanser arbejder på at opnå den størst mulige sikkerhed.

Så skal jeg kun sige til hr. Svend Heiselberg, at alle her i og uden for salen efter min vurdering har stor forståelse og sympati for søfolk og for den indsats, søfolkene yder til den fælles husholdning, og det tror jeg gæl-